

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlou Peltrámovou v právní věci
žalobce: M [redacted] **V** [redacted], nar. [redacted], bytem Č [redacted], [redacted]
[redacted], zast. Mgr. Janem Boučkem, advokátem se sídlem Spálená 14, 110 00
Praha 1, proti žalovaným: **1) CZECH NEWS CENTER a.s.**, IČ: 023 46 826, se sídlem
Komunardů 1584/42, 170 00 Praha 7 - Holešovice, zast. JUDr. Helenou Chaloupkovou,
advokátkou se sídlem Na Kozačce 7/1289, Praha 2, **3) BORGIS a.s.**, IČ: 005 64 893, se
sídlím Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, **4) OUR MEDIA a.s.**, IČ 288 76 890, se sídlem
Vinohradská 1597/174, 130 00 Praha 3, zast. Mgr. Simonou Samuelson, advokátkou se
sídlím Na Příkopě 393/11, 110 00 Praha 1, **5) Economia, a.s.**, IČ: 28191226, se sídlem
Pernerova 673/47, Karlín, 186 00 Praha 8, zast. JUDr. Janem Tůbelem, LL.M., advokátem
se sídlím Šaldova 466/34, 186 00 Praha 8, a **6) Active Solutions s.r.o.**, IČ: 283 56 829, se
sídlím Komenského 427, 664 53 Újezd u Brna, zast. Mgr. Karel Šebestou, advokátem se
sídlím U Vodojemu 1154, 252 30 Řevnice, **o ochranu osobnosti,**

t a k t o :

- I. První žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 100.000,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žaloba v části, kterou se žalobce domáhal po prvním žalovaném zaplacení částky 150.000,- Kč, se zamítá.**

- III. Třetí žalovaný je povinen odstranit z článků nazvaných „Údajného tuneláře na útěku před Vánoci zatkli. A zajistili mu tak amnestii“ a „Zadržený tunelář svůj návrat plánoval dlouho před vyhlášením amnestie“ zveřejněných na svých webových stránkách www.novinky.cz slova „tunelář“ a „M[REDAKCE] V[REDAKCE]“ a dále pak fotografii žalobce, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Třetí žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 100.000,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žaloba v části, kterou se žalobce domáhal po třetím žalovaném zaplacení částky 150.000,- Kč, se zamítá.
- VI. Čtvrtý žalovaný je povinen odstranit z článku nazvaného „Uprchlý tunelář se po letech vrátil do ČR. A přišla amnestie“ zveřejněného na svých webových stránkách www.parlamentnilisty.cz slova „tunelář“ a „M[REDAKCE] V[REDAKCE]“, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Čtvrtý žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 100.000,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VIII. Žaloba v části, kterou se žalobce domáhal po čtvrtém žalovaném zaplacení částky 150.000,- Kč, se zamítá.
- IX. Pátý žalovaný je povinen odstranit z článku nazvaného „Uprchlík se vrátil dva týdny před amnestií. Náhoda?“ (dříve nazvaného „Tunelář se vrátil dva týdny před amnestií. Náhoda?“) jméno, příjmení a fotografii žalobce, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- X. Pátý žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 150.000,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- XI. Žaloba v části, kterou se žalobce domáhal po pátém žalovaném zaplacení částky 250.000,- Kč, se zamítá.
- XII. Šestý žalovaný je povinen odstranit z článku nazvaného „Věděl o amnestii předem? Údajný tunelář se nechal zatknout před Vánoci, teď je čistý!“ (dříve nazvaného „Tunelář se vrátil dva týdny před amnestií. Náhoda? Teď je čistý!“) zveřejněných na svých webových stránkách www.eurozpravy.cz slova „tunelář“ a „M[REDAKCE] V[REDAKCE]“, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- XIII. Šestý žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 100.000,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- XIV. Žaloba v části, kterou se žalobce domáhal po šestém žalovaném zaplacení částky 150.000,- Kč, se zamítá.

- XV. První žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 76.266,30 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Boučka, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- XVI. Třetí žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 87.680,40 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Boučka, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- XVII. Čtvrtý žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 79.390,40 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Boučka, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- XVIII. Pátý žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 85.004,40 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Boučka, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- XIX. Šestý žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 83.504,40 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Boučka, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 23.12.2013 žalobu proti prvnímu žalovanému a druhé žalované (B[REDAKCE] J[REDAKCE]), kterou se domáhal, aby byl první žalovaný povinen odstranit článek „Tunelář na útěku: Vrátil se z ciziny, nechal se zatknout, věděl o amnestii?“ ze svých webových stránek www.blesk.cz a zaplatit žalobci částku 250.000,- Kč. Druhé žalované pak aby bylo uloženo zaslat žalobci doporučeným dopisem omluvu tohoto znění: „Omlouvám se Vám za to, že jsem Vás nařkla, že jste „tunelář“, B[REDAKCE] J[REDAKCE]“ (dále jen „první žaloba“). Žalobce tvrdil, že první žalovaný je obchodní společnost a provozovatel portálu www.blesk.cz. Dne 9.1.2013 byl v tištěném vydání a na portálu blesk.cz zveřejněn článek s názvem „Tunelář na útěku: vrátil se z ciziny, nechal se zatknout, věděl o amnestii?“ Článek byl zveřejněn včetně fotografie a identifikace žalobce. Vůči žalobci probíhala dvě trestní stíhání, kdy se jednalo o kauzu zpracovávanou u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp.zn. 6 T 5/2005 a kauzu zpracovávanou Městským soudem v Praze pod sp.zn. 43 T 7/2010. Dvěma usneseními Vrchního soudu v Praze vydanými dne 13.5.2014 pod sp.zn. 12 To 20/2014 a 12 To 33/2010 byla zamítnuta odvolání státního zástupce do dvou zprošťujících rozsudků Krajského soudu v Hradci Králové ve věci tam vedené pod sp.zn. 6 T 5/2005. Kauza vedená Městským soudem v Praze pod sp.zn. 43 T 7/2010 skončila vydáním usnesení Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 29.7.2013, kdy bylo podle paragrafu 172 odstavec 1 písm. b) trestního řádu zastaveno trestní stíhání vedené pod sp.zn. 1 KZV 31/2004. Těmito výše uvedenými rozhodnutími skončilo trestní stíhání žalobce s výsledkem - zproštěním, který je zcela v rozporu se „tónem“ článku žalovaného.

Žalobce doplnil žalobu vůči prvnímu žalovanému v tom směru, že první žalovaný předmětný článek nebyl zveřejněn pouze v elektronické podobě, avšak šlo o tištěné uveřejnění

v periodiku prvního žalovaného, a to v periodiku BLESK. Styl jakým jsou oba články napsány dokládá snahu prvního žalovaného o ulovení senzace. První článek byl zveřejněn v červnu 2004 a druhý v lednu 2013.

První žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že potvrdil, že uveřejnil článek, který se zabýval pochybnostmi ve vztahu k amnestii prezidenta republiky ze dne 1.1.2013. Pokud se pak žalobce, který se několik let skrýval před spravedlností, vrátí do České republiky zpět v prosinci roku 2012 a tím v podstatě splní podmínku vyslovenou v rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii, je informování o této věci v zájmu sdělovacích prostředků, respektive veřejnosti. Jako první na případ žalobce upozornil internetový deník Insider, který dne 9.1.2013 uveřejnil článek „Obžalovaný tunelář se vrátil na dva týdny před amnestií, je vše jenom náhoda?„. Informace uveřejněné v deníku Insider pak převzala většina sdělovacích prostředků, která o případu žalobce informovala podobnou formou, jak učinil první žalovaný v napadeném článku. První žalovaný je přesvědčen, že pokud je žalobce trestně stíhán, respektive obžalován v souvislosti s trestnou činností, zjednodušeně označovanou jako vytunelování fondu Trend a Mersia, pak lze titulky v článku považovat za určitou mediální zkratku. Pokud pak z kontextu článku vyplývá, že žalobce pro skutky, z nichž je obžalován, odsouzen nebyl, nejedná se o uveřejnění nepravdivého sdělení, které by porušovalo princip presumpce neviny. Pokud žalobce spatřuje zásah do svých osobnostních práv i ve zveřejnění fotografie s jeho podobiznou, pak žalovaný uvádí, že tato byla zveřejněna v rámci zpravodajské licence, stejnou fotografii pak zveřejnily i jiné sdělovací prostředky. Pokud se pak žalobce ohrazoval vůči sdělení prvního žalovaného, podle kterého byl žalobce jedním z manažerů fondu Trend a Mersia, jako i to, že se na žalobce vztahovala amnestie prezidenta republiky, pak první žalovaný je přesvědčen, že tato sdělení nemohla zasáhnout do osobnostních práv žalobce, není podstatné jestli žalobce byl přímo manažerem těchto fondů, zásadní je skutečnost, že v souvislosti s „vytunelováním“ těchto fondů je trestně stíhán. Do osobnostních práv žalobce pak nemohlo zasáhnout ani tvrzení, podle kterého se na žalobce vztahuje amnestie prezidenta republiky. K opačnému výkladu dospěl Nejvyšší soud až ke konci roku 2013, tedy po uveřejnění článku. Ostatně i sám žalobce se domníval, že se na něj amnestie vztahuje. První žalovaný je přesvědčen, že článek nemohl zasáhnout do osobnostních práv žalobce. První žalovaný v něm informoval ve věci veřejného zájmu, a to obdobným způsobem jako ostatní sdělovací prostředky. Je nutné zdůraznit, že čtenost některých z těchto sdělovacích prostředků je zásadně vyšší, než čtenost webu www.blesk.cz. Pokud žalobce uvádí, že trestní stíhání, která se vlekla od roku 1997 ničila, respektive ničí jeho osobní, rodinný a profesní život, pak toto nelze považovat za újmu, která mu byla způsobena označeným článkem. Je otázkou, jestli si takovou újmu žalobce nepřivodil částečně sám, když se více jak než 8 let skrýval v zahraničí a bránil se řádnému vyšetření věci. První žalovaný připustil, že informace uveřejněné v článku, stejně tak i v ostatních sdělovacích prostředcích, mohly vzbudit zájem okolí rodiny a přátel žalobce, stejně tak i případných zaměstnavatelů žalobce o jeho osobu. Je tomu tak ostatně vždy, když sdělovací prostředky v rámci své zpravodajské činnosti informují o trestním stíhání určité osoby. V tomto případě byl navíc zájem veřejnosti umocněný více okolnostmi. Zejména pak zvláštní shodou náhod mezi návratem žalobce a zmiňovanou amnestií prezidenta republiky. První žalovaný je tak přesvědčen, že uveřejněním článku, ve kterém informoval o věci veřejného zájmu obdobným způsobem jako ostatní sdělovací prostředky, nemohl zasáhnout do osobnostních práv žalobce. Co se týká návrhu žalobce na odstranění článku z webových stránek www.cz, pak první žalovaný vedl, že v mezidobí je ze svých internetových stránek již odstranil, a to aniž by připustil, že jím bylo zasaženo do osobnostních práv žalobce. Pokud pak vedle návrhu na odstranění článku z webových stránek žalobce požaduje i zaplacení

finančního zadostiučinění, je první žalovaný názoru, že pro to nejsou zákonné podmínky. Navrhl tedy první žalobu v plném rozsahu zamítnout a uložit žalobci nahradit prvnímu žalovanému náklady řízení v plném rozsahu.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 9.6.2015, č.j. 36 C 200/2013-94, jež nabylo právní moci dne 27.6.2015, soud řízení z důvodu zpětvzetí žaloby v tomto rozsahu ve vztahu k druhé žalované zastavil a rozhodl o nákladech řízení mezi žalobcem a druhou žalovanou tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Usnesením ze dne 11.9.2015 soud řízení vůči prvnímu žalovanému v rozsahu požadavku na odstranění článku „Tunelář na útěku: vrátil se z ciziny, nechal se zatknout, věděl o amnestii?“, ze svých webových stránek www.cz., zastavil.

Žalobou doručenou zdejšímu soudu 23.12.2013 žalobce požadoval, aby bylo uloženo třetímu žalovanému uloženo odstranit z článků nazvaných „Údajného tuneláře na útěku před Vánoci zatkli. A zajistili mu tak amnestii“ a „Zadržený tunelář svůj návrat plánoval dlouho před vyhlášením amnestie“ zveřejněných na svých webových stránkách www.novinky.cz slova „tunelář“ a „M██████ V██████“ a dále pak fotografii žalobce. Dále, aby bylo třetímu žalovanému uloženo zaplatit žalobci částku 250.000,- Kč jako nemateriální újmu (dále jen „třetí žaloba“). První článek byl zveřejněn dne 9.1.2013 na portálu novinky.cz včetně fotografie a identifikace žalobce. Druhý článek byl zveřejněn dne 11.1.2013 na stejném portálu rovněž včetně fotografie a jména žalobce.

Třetí žalovaný se k třetí žalobě vyjádřil tak, že nárok žalobce neuznává. Pokud žalobce uvádí, že třetí žalovaný nerespektoval presumpci neviny a neoprávněně zasáhl do jeho osobnostních práv právě tím, že zveřejnil jeho identitu včetně fotografie ve spojení se závažnou hospodářskou trestnou činností a pejorativním označením tunelář, pak žalovaný uvádí, že soudní jednání jsou ze zákona veřejná, a pokud to neupravuje zákon jinak, nemá takový účastník v pozici obžalovaného jakoukoliv ochranu identity. Žalobce byl postaven před soud pro podezření ze závažné hospodářské činnosti a je tedy zcela objektivní, že se o něj zpravodajsky zajímají sdělovací prostředky a informují čtenáře o dění ve společnosti. Pokud žalobce napadá zveřejnění mimo jeho jména i své fotografie, pak žalobce svým jednáním sám poskytl všem médiím svou fotografii, kdy se rozhodl před českými úřady asi před 9 lety utéci do zahraničí a dostal se tak do databáze hledaných osob, čímž přispěl ke zveřejnění své fotografie. Pod fotografií žalobce je zřetelně uveden zdroj fotografie foto: ČTK, z čehož je zřejmé, že uvedenou fotografii nepořídil třetí žalovaný. O žalobci neinformoval veřejnost pouze třetí žalovaný, ale i ostatní zjištěné média. Třetí žalovaný přiznává, že snad jedinou problematickou stránkou v předmětných článcích je nadpis zejména druhého článku, který skutečně používá ve spojení s žalobcem označení tunelář. Jedná se však o novinářskou zkratku, vedenou snahou o co maximální zjednodušení sdělení v titulcích a toto přirovnání použily všechny sdělovací prostředky píšící o žalobci v souvislosti s jeho útekem do zahraničí, nicméně v textu samotné je již uvedeno důsledně vše s ohledem na presumpci neviny. Třetí žalovaný se ohrazuje proti názoru žalobce, že slovo „tunelář“ je explicitně označení pro osobu, která je spojena se závažnou hospodářskou činností, je to spíše politická nálepka, není to nikdo, kdo byl odsouzen pro konkrétní trestný čin, takový trestný čin neexistuje. Pokud pak žalobce uvádí údajný negativní vliv článků na rodinu žalobce a na profesní život, jedná se pouze o proklamativně a ničím nepodložená prohlášení žalobce zejména když přes 8 let byl na útěku v zahraničí. Třetí žalovaný navrhl, aby byla žaloba

v plném rozsahu zamítnuta a uloženo žalobci nahradit třetímu žalovanému náklady řízení v plném rozsahu.

Žalobou podanou 23.12.2013 žalobce požadoval po čtvrtém žalovaném, aby mu bylo uloženo odstranit z článku nazvaného „Uprchlý tunelář se po letech vrátil do ČR. A přišla amnestie“ zveřejněného na svých webových stránkách www.parlamentnilisty.cz slova „tunelář“ a „M[REDAKCE] V[REDAKCE]“ a zaplatit částku 250.000,- Kč. Článek byl zveřejněn dne 9.1.2013 na portálu www.parlamentnilisty.cz včetně jména žalobce (dále jen „čtvrtá žaloba“).

Čtvrtý žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že nárok žalobce neuznává. Navrhl žalobu v plném rozsahu zamítnout a uložil žalobci nahradit čtvrtému žalovanému náklady řízení. Uvedl, že slovo „tunelář“ se spojeno zejména s fondem Trend a pokud žalobce měl s tímto fondem něco společného a byl v souvislosti s činností v tomto fondu stíhán, tak nelze uzavřít, že mu vznikla uveřejněním článku újma.

Žalobou podanou 23.12.2013 žalobce požadoval po pátém žalovaném odstranit z článku nazvaného „Uprchlík se vrátil dva týdny před amnestií. Náhoda?“ (dříve nazvaného „Tunelář se vrátil dva týdny před amnestií. Náhoda?“) jméno, příjmení a fotografii žalobce a zaplatit 400.000,- Kč. Pátý žalovaný je provozovatelem portálu www.aktualne.centrum.cz a www.denikinsider.cz. Článek byl zveřejněn dne 9.1.2013 na portálu [aktualne.cz](http://www.aktualne.cz) včetně fotografie a jména žalobce. Druhý článek pod názvem „Obžalovaný „tunelář“ se vrátil dva týdny před amnestií. Je všechno jenom náhoda?“ byl zveřejněn dne 9.1.2013 na portálu [denikinsider.cz](http://www.denikinsider.cz). Byl to právě pátý žalovaný, který zveřejnil článek o žalobci jako první, kdy ostatní provozovatelé zpravodajských serverů zveřejňovali články o žalobci až s několika hodinovým zpožděním a právě při tomto prvním vyjití článku o žalobci byl žalobce označen jako tunelář.(dále jen „pátá žaloba“).

Pátý žalovaný nárok žalobce neuznal, žalobu považuje za nedůvodnou. Dle jeho názoru nedošlo k zásahu do osobnostních práv žalobce. I pokud by k tomuto zásahu došlo, pak by nedosahovala takové intenzity, aby zakládal nárok žalobce na náhradu nemajetkové újmy. K označení žalobce slovem „tunelář“ se pátý žalovaný vyjádřil tak, že tento výraz se objevuje pouze v nadpisu a v uvozovkách. Má přenesený, nadsazený význam, často také význam opačný. Případný zásah do osobnostních práv lze posuzovat pouze ve vztahu k celému článku a nikoliv jen k jeho částem vytrženým z kontextu. Články korektně a objektivně informují veřejnost o skutkových okolnostech bez zjevného hodnocení viny nebo nevin. Připustil, že pracovní verze článku byla uveřejněna skutečně dne 9.1.2013 v 17:00 hodin i s použitím výrazu tunelář, avšak jeho finální verze bez užití tohoto výrazu a za použití výrazu uprchlík byla do redakčního systému zadána dne 10.1.2013. Připustil, že původní použití výrazu tunelář nebylo zcela vhodné a právě z tohoto důvodu byl nahrazen označením uprchlík. Výraz tunelář se v článku již nevyskytuje. Domnívá se, že zájem veřejnosti na informování o trestních věcech zde zjevně musí převážet nad soukromým subjektivním právem na ochranu osobnosti. Navrhl, aby byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta a byla pátému žalovanému přiznána náhrada nákladů řízení.

Žalobou podanou 23.12.2013 žalobce požadoval po šestém žalovaném odstranit z článku nazvaného „Věděl o amnestii předem? Údajný tunelář se nechal zatknout před Vánoci, teď je čistý!“ (dříve nazvaného „Tunelář se vrátil dva týdny před amnestií. Náhoda? Teď je čistý!“) zveřejněných na svých webových stránkách www.eurozpravy.cz slova

„tunelář“ a „M■■■■ V■■■■“ a zaplatit žalobci částku 250.000,- Kč. Článek byl zveřejněn dne 9.1.2013 na portálu www.eurozpravy.cz včetně jména žalobce (dále jen „šestá žaloba“).

Šestý žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že s návrhem žalobce v plném rozsahu nesouhlasí a navrhuje, aby byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta a bylo uloženo žalobci nahradit šestému žalovanému náklady řízení. Uvedl, že žalobce zveřejněnému článku vytýká především použití výrazu „tunelář“ v nadpisu. Šestý žalovaný však popřel, že by na stránkách www.eurozpravy.cz byl zveřejněn článek s takovýmto nadpisem. Potvrdil, že byl zveřejněn článek s titulkem „Věděl o amnestii předem? Údajný tunelář se nechal zatknout před vánoci. Teď je čistý!“ Šestý žalovaný je názoru, že s nadpisem předmětného článku bylo účelně manipulováno. Obsah článku nikterak nezpochybňuje princip presumpce neviny, nekonstatuje vinu žalobce, pouze upozorňuje na skutečnost, že se žalobce vrátil do České republiky po osmi letech strávených v zahraniční těsně před tím, než došlo k vyhlášení tzv. Klausovy amnestie. Upozorňuje na fakt, že díky překvapivému návratu žalobce do České republiky těsně před vyhlášením amnestie prezidenta republiky se na žalobce amnestie vztahovala. Pokud by zůstal v zahraničí amnestie by se na něj nevztahovala. Celkové vyznění článku tak spíše upozorňuje na v té době mediálně dominantní téma pochybností ohledně amnestie prezidenta republiky. Detaily případu žalobce se článek zabýval pouze okrajově. Námitku označení žalobce, jakožto manažera fondu TREND, šestý žalovaný považuje za nedůvodnou. Použití výrazu manažer fondu je přípustným zjednodušením stručné tiskové zprávy. Dle šestého žalovaného není podstatné, zda žalobce skutečně figuroval v orgánech předmětného podílového fondu nebo v orgánech osoby je ovládající. Žalobce byl v době od 15.8.1994 do 30.3.1995 místopředsdou a od 30.3.1995 do 2.6.1997 předsdou představenstva společnosti Brněnská obchodní a.s. v likvidaci a tato společnost měla přitom v srpnu 1995 investiční společnost TREND a.s. ovládnout. Šestý žalovaný uvádí, že článek pochází z tiskové agentury Media fax s.r.o., se kterou má žalovaný uzavřenou licenční smlouvu a článek byl touto agenturou zveřejněn dne 9.1.2013. V této podobě byl článek převzat i dalšími internetovými portály a tiskovinami, například www.parlamentnilisty.cz, www.blesk.cz, www.lidovky.cz, www.novinky.cz, www.idnes.cz, www.aktualne.cz, www.tn.nova.cz, www.denikinseder.cz. Rovněž některé zpravodajské portály zveřejnily a nadále zveřejňují předmětný článek s nadpisem, který skutečně označuje žalobce za tuneláře. Jde o zpravodajské portály www.parlamentnilisty.cz, www.blesk.cz, www.novinky.cz, www.denikinsider.cz, i v těchto člancích je žalobce označován za manažera fondu TREND. Šestý žalovaný v rámci předžalobní snahy o smírné vyřešení věci nabízel žalobci uveřejnění možného upřesnění článku, které by uspokojilo žalobcovu výtky k článku. Bohužel tato nabídka byla odmítnuta a ani nebylo ze strany žalobce specifikováno, jakým konkrétním způsobem by měl být článek upraven. Šestý žalovaný se domnívá, že nadpis, který žalobce zmiňuje v petitu neexistuje a neexistoval, výraz tunelář je pouze uveden ve spojení se slovem údajný tunelář, která však nijak neporušuje zásadu presumpce neviny a je zcela na místě s ohledem na trestnou činnost kladenou žalobci za vinu. Ani nepovažuje šestý žalovaný za důvodný požadavek žalobce na odstranění jména M■■■■ V■■■■ z textu článku, když jméno žalobce je mediálně velmi známé a zmiňované v desítkách článků a reportáží. Rovněž se domnívá, že je třeba přihlédnout k tomu, že žalobce podal více žalob a zohlednit celkovou částku satisfakce, kterou žalobce těmito žalobami požaduje. Je velmi pravděpodobné, že celková výše satisfakce dosahuje částky výrazně převyšující milión korun českých.

Žalobce doplnil po poučení soudu svá tvrzení stran intenzity zásahu do osobnostních práv v tom směru, že poté, co byly zveřejněny články dehonestující jeho osobu, se necítil po psychické stránce v pořádku, očekával, že se jeho život zklidní, avšak naprosto invazivním

zásahem do jeho soukromí se tomu tak nestalo. Žalobce, který není osobou mediálně známou, se díky článkům žalovaných stal osobou známou, neboť pokud se obecně nezjevoval v mediálním prostoru a pokud bylo jeho jméno zmíněno, pak se tak nestalo společně s jeho fotografií. Několik týdnů po zveřejnění negativních zpráv o žalobci trpěl nespavostí, zvýšenou nervozitou a depresemi. Díky žalovanými veřejně šířeným informacím, hrubě zkreslujícím či nepravdivým pomluvám, došlo k diskreditaci žalobce v očích veřejnosti a poškození jeho dobrého jména. Články jej odsuzují jako pachatele závažné hospodářské činnosti a zároveň jej označují jako osobu, která má profitovat z vyhlášené amnestie. To je však v rozporu se skutečností, pro kterou byl žalobce všech obvinění zproštěn, a zároveň na něj amnestie prezidenta nedopadala. Zveřejněním fotografie žalobce, společně s články, došlo k veřejnému označení žalobce jako jednoho ze symbolů obecně společností odsuzované amnestie prezidenty republiky ze dne 1.1.2013. Žalobce pocítuje dehonestaci a diskriminaci své osoby především u příbuzných své partnerky I. H., kdy její rodina jeho partnerky ve své podstatě neznala a najednou se z médií a z internetu dozvěděla, že se jedná o osobu páchající trestnou činností. Negativní informace o žalobci vyvolali diskuze o žalobci mezi jeho známými kamarády a v jeho rodině. Tyto články zasáhly i blízké žalobce, u kterých pocítuje jejich újmu jakou svou vlastní. Matka, otec, bratr, děti, ti se museli vyrovnávat s reakcemi svého okolí na informace šířené o žalobci. Žalobce je podnikatel, jeho občanská čest se opírá především o férové a etické jednání a dodržování smluvních závazků. Zveřejněním nepravdivých informací o tom, že se žalobce podílel na hospodářské kriminalitě, tak byl intenzivně poškozen. Dříve působil ve finančnictví správy podniku a jako makléř s cennými papíry, tedy v oborech, ve kterých je důležitá důvěra a občanská bezúhonnost, která byla šířením nepravdivých informací poškozena takovým způsobem, že žalobce už v těchto oborech nebude moci nikdy pracovat.

Z výzvy ze dne 5.11.2013 soud zjistil, že žalobce vyzval prvního žalovaného k otisknutí omluvy a zaplacení finančního zadostiučinění.

Z výzvy ze dne 1.11.2013 soud zjistil, že žalobce vyzval třetího žalovaného k otisknutí omluvy a zaplacení finančního zadostiučinění.

Z výzvy ze dne 1.11.2013 soud zjistil, že žalobce vyzval čtvrtého žalovaného k otisknutí omluvy a zaplacení finančního zadostiučinění.

Z výzvy ze dne 1.11.2013 soud zjistil, že žalobce vyzval pátého žalovaného k otisknutí omluvy a zaplacení finančního zadostiučinění.

Z výzvy ze dne 1.11.2013 soud zjistil, že žalobce vyzval šestého žalovaného k otisknutí omluvy a zaplacení finančního zadostiučinění.

Z výsledku svědkyně I. H. soud zjistil, že svědkyně je družkou žalobce, žijí spolu 13 let a mají spolu nezletilé dítě. Bydleli spolu v Latinské Americe, kde svědkyně otěhotněla a chtěla porodit v České republice, blíž své rodině. Žalobce žádal soud, aby odvolal zatykač, aby mohl také jet do České republiky, toto se podařilo až s asistencí Interpolu v prosinci 2012. V říjnu 2012 svědkyně porodila dítě. Poté co byl žalobce propuštěn z vazby, vše vypadalo dobře až v lednu následujícího roku po proběhlé amnestii začaly vycházet články, kde žalobce označovaly rovnou tunelářem, aniž by počkaly jakým způsobem bude trestní řízení skončeno. V současné době, pokud se svědkyně podívá do vyhledavače Google a zadá jméno žalobce, objevují se stále články, kde v titulku je jeho označení jako

tuneláře. Svědkyně se bojí toho, až jejich dítě půjde do školy a děti se ho budou ptát, bude to mít na něj samozřejmě špatný vliv. Žalobce je podrážděný, nervózní a dodnes se na ně lidé dívají přes prsty. Svědkyně si četla nenávistné komentáře ke článkům, které tehdy vyšly, které byly vulgární. Celou rodinu to zasáhlo, odstěhovali se na vesnici do B[REDAKED]. Poté co vyšly články, tak teta, která jim umožnila bydlet v B[REDAKED] k nim chodila až po setmění, distancovala se od nich. Lidé to berou tak, že co je psáno, to je dáno. Svědkyně má strach o budoucnost jejich dítěte. Celá ta věc se týkala i profesního života žalobce, protože nemohl najít práci. S žalobcem se svědkyně seznámila před 13 lety v České republice, v roce 2003 na Velikonoce, síť, které spolu mají má příjmení V[REDAKED]. O trestních věcech žalobce svědkyně informovala matku svědkyně až poté, co byl její přítel, tedy žalobce, nepravomocně zproštěn 9.10.2012, rodina z toho nebyla nadšená, ale pokud by se fotografie ve člancích neobjevila, nemusel by se to vlastně nikdo dozvědět, bylo by to pouze tzv. v rodině.

Z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13.5.2014, č.j. 12 To 20/2014-24447 soud zjistil, že tímto usnesením soud zamítl odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelstva v Praze a správce konkurzní podstaty proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8.10.2012, sp.zn. 6 T 5/2015 vydaného ve věci obžalovaného Ing. M[REDAKED] V[REDAKED], narozeného [REDAKED], kterým byl zproštěn obžaloby dle § 226 písm.c) trestního řádu, když nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený spáchal žalobce.

Z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13.5.2014, č.j. 12 To 33/2010-24465 soud zjistil, že tímto usnesením soud zamítl odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelstva v Praze a správce konkurzní podstaty proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22.12.2009, sp.zn. 6 T 5/2015, vydaného ve věci obžalovaného Ing. M[REDAKED] V[REDAKED] narozeného [REDAKED], kterým byl zproštěn obžaloby dle § 226 písm.b) trestního řádu, když soud dospěl k závěru, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Z čteného prohlášení M[REDAKED] V[REDAKED] matky žalobce, ze dne 25.2.2016, soud zjistil, že po uveřejnění článků o žalobci včetně zveřejnění jeho jména a fotografie, se o tom v Hradci Králové hodně mluvilo, okamžitě matce žalobce volala spousta známých a chtěli vědět co je na člancích pravdy. Spoustu lidí článkům věřilo, a mysleli si, že je žalobce zločinec. Matka žalobce cítila ve svém okolí nevraživost a lidé se na ni dívali „skrz prsty“. Potvrdila, že žalobce celou věc bral špatně, byl nervózní, deprimovaný. Měl za to, že mu nikdo nedá práci, hluboce ho to zasáhlo.

Z čestného prohlášení L[REDAKED] H[REDAKED] ze dne 25.2.2016, matky přítelkyně žalobce I[REDAKED] H[REDAKED], soud zjistil, že tato potvrdila, že žalobce po vyjití článků v médiích padl do deprese, byl nervózní, psychicky na dně. Potvrdila, že v diskuzích pod články se čtenáři „střefovali“ i do tehdy čerstvě narozené dcery žalobce a její dcery. V únoru 2013 se žalobce s její dcerou odstěhovali na venkov, kde jejich příbuzní se k nim odvažovali až po setmění. Lidé to berou tak, že co je psáno, to je dáno. Vyjádřila největší obavu o budoucnost její vnučky, dcery žalobce a její dcery, až začne chodit do školy a děti jí budou „předhazovat“, že její tatínek je tunelář a zločinec, protože to přece psali na internetu. Média bohužel zničila pověst nejen žalobci, ale i rodině jeho přítelkyně a jeho čerstvě narozené dceři.

Z etického kodexu novináře zveřejněného syndikátem novinářů ČR na www.syndikát-novinářů.cz soud mimo jiné zjistil, že mimo jiné je novinář povinen dle bodu 3 písm.e) dodržovat přísně zásadu presumpce neviny a neidentifikovat příbuzné oběti nebo delikventů bez jejich jasného svolení. Stejně tak považovat pomluvu, neprokázané obvinění, překroucení dokumentů, faktů a lží za nejzávažnější profesionální chybu.

Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že článek zveřejněný na www.blesk.cz byl uveřejněn ve znění tak, jak jej označil žalobce na č.l. 3 a 4 žaloby. Stejně tak nebylo mezi účastníky sporu o tom, že článek vyšel v regionálních mutacích v BLESKU Praha, Střední Čechy tak, jak je na fotce na č.l. 80 v tištěné formě.

Z článku zveřejněného prvním žalovaným na webové stránce www.blesk.cz dne 9.1.2013 soud zjistil, že tento článek byl zveřejněn pod názvem „tunelář na útěku: vrátil se z ciziny, nechal se zatknout, věděl o amnestii?“ Z obsahu článku soud zjistil, že autor článku zde polemizuje s možností, že žalobce o chystané amnestii prezidenta Václava Klause mohl vědět spekuluje, že právě z důvodu chystané amnestie a jejího dopadu na kauzu žalobce se tento vrátil po dlouholetém útěku do ciziny. Autor článku zde odkazuje a cituje deník Insider. V článku je zveřejněna fotografie M[REDAKED] V[REDAKED] a pod fotografií je zveřejněno jeho celé jméno s odkazem na obviněného vytunelováním dvou fondů. Z verze uveřejněné v tištěné podobě v periodiku BLESK pod titulkem „věděl o tom dopředu?“. Soud zjistil, že je zde rovněž uveřejněna fotografie žalobce s jeho celým jménem. Z obsahu článku soud zjistil to, že je zde spekulace o tom, zda žalobce věděl o amnestii Václava Klause, neboť díky tomu, že se vrátil před Vánoci 17.12 jej na letišti v Praze zadržela policie, tak díky tomu se na něj vztahovala prezidentská amnestie vyhlášená 1.ledna. Žalobce je zde označen jako do nedávna prchající podnikatel M[REDAKED] V[REDAKED], který se podílel na vytunelování investičního fondu TREND.

Z článku zveřejněného na portálu www.novinky.cz ze dne 9.1.2013 pod názvem „Údajného tuneláře na útěku před Vánoci zatkli. A zajistili mu tak amnestii“ soud zjistil, že článek byl zveřejněn včetně fotografie a jména žalobce z roku 2005. Článek se zejména týká spekulace o tom, zda se žalobce vrátil v souvislosti s amnestií prezidenta republiky ze dne 1.1.2013 s tím, že by si tím tak zajistil amnestii.

Z článku zveřejněného na portálu www.novinky.cz dne 11.3.2013 pod názvem „Zadržený tunelář svůj návrat plánoval už dlouho před vyhlášením amnestie“ soud zjistil, že článek byl zveřejněn včetně fotografie žalobce z roku 2005 a uvedením jeho jména. V tomto článku se rovněž autor pozastavuje nad načasováním návratu „údajného tuneláře“ ze svého útěku právě ve spojení s amnestií prezidenta republiky.

Z článku zveřejněného na portálu www.parlamentní listy.cz dne 9.1.2013 pod názvem „Uprchlý tunelář se po letech vrátil do ČR. |A přišla amnestie“ soud zjistil, že tento článek byl zveřejněn bez fotografie, avšak za užití celého jména žalobce, a to v druhé větě zvýrazněné části článku pod titulkem článku. V článku je uvedeno, že se zprávou přišel internetový deník Insider. Rovněž je zde uvedeno, že právník V[REDAKED] informoval, že důvodem příjezdu bylo narození dítěte.

Z článku zveřejněného na portálu www.aktuálně.cz dne 9.1.2013 pod názvem „Tunelář se vrátil dva týdny před amnestií. Náhoda?“ soud zjistil, že tento článek byl zveřejněn včetně fotografie a jména žalobce. Je zde spekulováno o tom, že pokud by se žalobce nevrátil před amnestií, nevztahovala by se na něj tato amnestie.

Z článku zveřejněného na portálu www.parlamentní listy.cz dne 9.1.2013 pod názvem „Tunelář se vrátil dva týdny před amnestií. Náhoda? Teď je čistý“ soud zjistil, že v obsahu článku je zmíněno jméno žalobce jako jednoho z obžalovaných manažerů vytunelovaného fondu TREND. Je zde rovněž uvedeno, že po pár dnech byl žalobce očištěn, a to právě díky

amnestii. O tom má informovat deník PRÁVO. Dále jsou zde spekulace, zda je to náhoda nebo V[] moc dobře věděl, co prezident Klaus chystá, je zde spekulace, zda se mu zastesklo po tak dlouhé době po domově nebo věděl, že za pár dní bude doživotně v této kauze beztrestný. Rovněž je zde odkaz na vyjádření V[] právníka, které působí podivně s tím, že v deníku Insider uvedl, že se jeho klient vrátil do Česka kvůli narození dítěte. Je zde uvedeno, že společně s dalšími 7 kumpány bude na základě vyhlášené prezidentové amnestii osvobozen.

Ve všech případech projednávaných článků žádný z žalovaných nepopíral existenci těchto článků, případně to, že žalovaní jsou jejich vydavatelem. Pouze v případě pátého žalovaného tento namítal, že byl vydán článek jiný, než tvrdí žaloba.

Z usnesení státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 29.7.2013, ve věci 1 KZV 31/2004, soud zjistil, že státní zástupkyně v trestní věci obviněného M[] V[] zastavila trestní stíhání mimo jiné žalobce podle § 172 odst. 1 písm.b) trestního řádu, neboť skutky, které byly žalobci kladeny za vinu nejsou trestnými činy a není důvod pro postoupení věci.

Z výslechu svědka L[] P[], který byl rovněž obviněn ze skutku jako žalobce, je jeho kamarádem od střední školy, soud zjistil, že i o něm psaly, že je tunelář a poté co vyšly zprávy v denících a na internetu o žalobci, tak se svědkovi ozývali společní přátelé svědka a žalobce. Tyto reakce byly příjemné i nepříjemné. Svědek potvrdil, že on sám se odstěhoval z Hradce Králové z důvodu reakce lidí, které nebyly příjemné. Potvrdil, že reakce mezi lidmi se týkala i spekulace o spojení žalobce s amnestií Václava Klause. Svědek si myslí, že tomu tak nebylo. Svědek potvrdil, že byl v kontaktu s žalobcem po celou dobu, kdy byl žalobce v zahraničí, informoval jej o trestním stíhání, nikdy však nevěděl, kde skutečně pobývá. Svědek potvrdil, že medializaci a články, jež vyšly v roce 2013, žalobce trápily, hodně to řešil. O tom, že se žalobce chce vrátit do České republiky, se od něj dozvěděl někdy v říjnu 2012, kdy řekl, že se to nějak zadrhlo, byl zadržen v Peru a neměl doklady. Svědek mu pomáhal s návratem do České republiky. O žalobci se mluvilo jako o zloději, tuneláři, nespořádaném občanovi a dále pak články byly vylepšeny o útěk a návrat žalobce v souvislosti s amnestií presidenta republiky v roce 2013. Svědek uvedl, že stejně jako žalobce ani on nemohl najít práci, a to z důvodu kampaně, která probíhala. O žalobci se začalo psát hlavně od roku 2013.

Ze svědecké výpovědi Ing. P[] R[] soud zjistil, že je to kamarád žalobce, znají se od sedmi let. V souvislosti s historií žalobce jejich vztahy ochladly. O tom, že se žalobce vrátil do České republiky, se dozvěděl pouze z článků z novin a z internetu. Reakce přátel na žalobce byly různé, probíhaly narážky typu „jestli se zná s Klausem“, „že by mohl zajistit amnestii“, „jestli bude platit oslavu, protože si nakradl miliardu“ a podobně. Svědek je členem představenstva společnosti Finep Holding a má na starosti obchodní část a je spoluvlastníkem Finep Holding. Pracovní vztahy s žalobcem byly zejména v letech 1994 – 1996, kdy vedli s Velkomoravskou bankou hodně obchodů a v roce 1996 byla založena společnost Finep, v té době s žalobcem hodně spolupracovali. Reakce společných známých byly posměšné, hanlivé narážky typu alá V[] K[]. Žalobce svědka požádal o práci, jestli by pro něj neměl nějakou práci, svědek mu rovnou řekl, že je nemyslitelné, aby přivedl do firmy někoho s takovou historií. Doplnil, že co se týká historie a okolností, za kterých byl žalobce medializován, tak vzhledem k tomu, že svědek je akcionářem společnosti Finep, je žalobce pro firmu nebezpečný a s tím nechtěl být svědek nijak spojován. K ochladnutí vztahu mezi

svědkem a žalobcem došlo zejména z toho důvodu, že se více jak 10 let neviděli a poté tím, že když se vrátil, byl spojován s amnestií Václava Klause v roce 2013.

Z výsledku svědka P■■■■ B■■■■ soud zjistil, že se znají s žalobcem od mladých let, byli spolu ve sportovním oddílu. Potvrdil, že když v roce 2013 vyšly články a zprávy o žalobci, jejich známi o tom mluvili. Když se žalobce vrátil, svědek v té době ještě pracoval v cestovní kanceláři a chtěl žalobci nabídnout práci v tomto oboru, protože před tím, než žalobce odešel z České republiky, založil cestovní kancelář, ve které svědek nějakým způsobem figuroval a měl tam figurovat i nadále, což pak už nešlo, když žalobce odešel. Vzhledem k tomu, že se jeho jméno objevilo v médiích a měl nechvalnou pověst, tak spolupráce mezi svědkem a žalobcem byla nemyslitelná. Žalobce navíc vystupoval velice nevyrovnaně. O návratu žalobce se svědek dozvěděl z médií, bylo někdy začátkem ledna 2013, možná něco proběhlo i v prosinci 2012, nicméně po dvou třech setkáních s žalobcem, a poté, co viděl reakci okolí na články, které očerňovaly žalobce, si svědek rozmyslel nabídku práce pro žalobce.

Z výpovědi svědka F■■■■ V■■■■, otce žalobce, soud zjistil, že tento potvrdil, že reakce vesnice, ve které svědek bydlí, na články o synovi, které vyšly v roce 2013 po jeho návratu, byly různé. Zejména se řešilo spojení návratu žalobce s amnestií prezidenta Václava Klause. Potvrdil, že žalobce byl rád, že se vrátil domů, že se všechno vyřeší a bude klid, hledal práci, někteří jeho známi, u kterých se poptával, mu řekli, že ho s touto popularitou nemohou zaměstnat. Tuto situaci jako rodina pořád řešili, bylo to hlavní téma jejich rozhovorů. Ač nechtěli, vždy se pak slova stočila na toto téma. Partnerka žalobce situaci nesla mnohem víc emočně, je věřící a trápí jí to dodnes. Dnešní reakce okolí na situaci v roce 2013 je jen výjimečná. Pokud by měl svědek srovnat mediální kampaň na trestní stíhání v roce 1997 s články v roce 2013, tak v roce 2013 to bylo mnohem horší, zejména s ohledem na odkazy prezidenta Klause a jeho amnestii, že je syn tunelář a navíc byly zveřejněny zde i jeho fotografie.

Z výpovědi svědkyně M■■■■ S■■■■ soud zjistil, že je to bývalá zaměstnankyně žalobce a jsou přátelé od roku 1994. Svědkyně pokud by měla charakterizovat žalobce, tak pouze pozitivně, byl ředitel společnosti, ve které pracovala a jsou kamarádi. Nezná žádnou zápornou vlastnost žalobce, je čestný a dobrosrdečný. Přítel svědkyně je pan P■■■, který byl obviněn ve stejné kauze jako žalobce, a se kterým byl žalobce v kontaktu. Syn svědkyně je právník a pomáhal žalobci s návratem. Reakce žalobce na články byla taková, že byl nešťastný, smutný a překvapený a hlavní téma jejich rozhovoru bylo, že chce najít práci, zabezpečit rodinu a očistit své jméno. I po třech letech po této kampani je stále naštvaný a je to pořád téma, o kterém mluví.

Soud zamítl návrh žalobce na doplnění dokazování účastnickým výsledkem žalobce, když k provedení tohoto důkazu může soud přistoupit, pokud nelze tvrzení prokázat jinak, což však není tento případ, kdy soud se domnívá, že tvrzení žalobce prokázal jinými soudem provedenými důkazy. Dále soud zamítl provedení lustrace článku „tunelář se vrátil dva týdny před amnestií, náhoda? teď je čistý“ uveřejněný šestým žalovaným v národním archivu, když požaduje provedení tohoto důkazu za nadbytečné. Soud se domnívá, že není rozdílu mezi užitím výrazu „tunelář“ nebo „údajný tunelář“, připojením slova „údajný“ nelze zhojit označení jako takové. Rovněž návrh prvního žalovaného na provedení důkazu svědeckou výpovědí paní B■■■■ J■■■■ (původní druhé žalované) soud považuje za nadbytečný a s projednávanou věcí nesouvisející. Námitka prvního žalovaného, že žaloba byla podána účelově i proti druhé žalované z důvodu výběru místní příslušnosti, není s ohledem na

projednávanou věc relevantní. Ostatní provedené důkazy, zejména články ostatních zpravodajských serverů, nehodnotil, neboť nemají pro projednávanou věc význam. Námitka žalovaných, že i ostatní zpravodajské servery zveřejnily články obdobného obsahu jako žalovaní není relevantní.

Soud hodnotil všechny v řízení provedené důkazy, a to každý důkaz zvlášť a všechny ve své vzájemné souvislosti, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žaloby byly podány po právu. V žalovanými uveřejněných článcích bylo zveřejněno jméno žalobce (ve všech článcích zveřejněných žalovanými), někdy i fotografie (články prvního, třetího a pátého žalovaných) žalobce bez jeho souhlasu. Pokud žalovaní měli v úmyslu informovat veřejnost o určité formě a okruhu trestné činnosti, pak bylo jejich povinností s ohledem na požadavek respektování principu presumpce neviny referovat o této osobě až do odsuzujícího pravomocného rozsudku pouze jako o osobě podezřelé bez údajů, které žalobce beze vší pochybnosti ztotožňovaly a měla se zdržet jakýchkoliv hodnocení, hodnotících soudů či poznámek typu označení žalobce za tuneláře, zejména pak v souvislosti s amnestií prezidenta republiky Václava Klause, která byla přijímána veřejností kontroverzně, mnohdy i negativně. Bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce nebyl za žádných ze skutků jemu kladených za vinu odsouzen, naopak byl obžalob zproštěn, a to nikoliv ve spojení s amnestií prezidenta republiky ze dne 1.1.2013, popř. bylo trestní stíhání zastaveno, neboť skutky, které byly žalobci kladeny za vinu nejsou trestnými činy a není důvod pro postoupení věci.

Soud na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že žalovaní neoprávněně zasáhli do osobnostních práv žalobce a že dopad předmětných článků do osobnostních práv žalobce byl značný, a je proto na místě přiznat mu náhradu nemajetkové újmy v penězích. Při rozhodování o její výši, kterou shledal přiměřenou v částce 100.000,- Kč (150.000,- Kč u pátého žalovaného, když tento vydal článek o žalobci právě s jeho označením jako tunelářem a zveřejněním jeho fotografie jako první) a přihlížel k tomu, že předmětné články žalovaní 1), 3), 4) a 6) převzali bez ověření. Žalovaným nelze upírat právo na informování veřejnosti o probíhajícím trestním stíhání žalobce, a pokud tuto informaci v předmětných článcích žalovaní poskytli, nedopustili se neoprávněného zásahu do osobnostních práv žalobce. Tohoto zásahu se naproti tomu však žalovaní dopustili označením žalobce jeho jménem a jeho označením za „tuneláře“, když soud shledal nepřípustnost tohoto označení za situace, kdy žalobce byl osobou obviněnou ve stádiu trestního řízení. Z kontextu zveřejněných článků vyplývá, že žalobce byl označen za tuneláře, čímž žalovaní porušili povinnost dbát presumpce neviny zakotvené v článku 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. S poukazem na to, že žalobce není veřejně známou osobou ve vztahu k porušení zásady presumpce neviny a že nebyl znám výsledek trestního řízení, bylo třeba šetřit osobnostních práv žalobce a soud shledal neoprávněný zásah i uveřejněním jeho fotografie s uvedením plného jména. Došlo-li tedy k zásahu do osobnostních práv žalobce veřejnou publikací, jak je tomu ve všech pěti žalobách, je tento zásah objektivně způsobilý snížit důstojnost, resp. vážnost fyzické osoby ve společnosti ve značné míře.

Podle ustanovení § 11 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obč. zák.“), fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí svého jména a projevů osobní povahy.

Podle ustanovení § 13 odst. 1 obč. zák. fyzická osoba má právo zejména se domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů, aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Občanskoprávní ochrana osobnosti fyzické osoby podle ustanovení § 11 a následujících obč. zák. přichází v úvahu pouze u zásahů do osobnosti fyzické osoby chráněné všeobecným osobnostním právem, které je třeba kvalifikovat jako neoprávněné (protiprávní), tedy takové, které jsou v rozporu s objektivním právem, tj. s právním řádem.

Jak morální zadostiučinění ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 obč. zák., tak i zadostiučinění v penězích ve smyslu ustanovení § 13 odst. 2 obč. zák., sledují stejný cíl, tj. přiměřeně s ohledem na všechny okolnosti konkrétního případu, optimálně, a tím účinně, vyvážit a zmírnit nepříznivý následek neoprávněného zásahu, tj. nemajetkovou újmu vzniklou na osobnosti fyzické osoby. I při určení výše relativní satisfakce musí být přihlášeno k prvořadě satisfakční funkci přiznávané peněžité částky, kterou je sledováno zajistit odpovídající vyvážení a zmírnění nemajetkové újmy vzniklé na osobnosti postižené fyzické osoby. Relativní zadostiučinění plní především satisfakční funkci, i když úlohu preventivního významu zákonu odpovídajícího a spravedlivého zadostiučinění nelze vylučovat. Vlastní zásah je nutno hodnotit vždy objektivně s přihlédnutím ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu došlo (tzv. konkrétní uplatnění objektivního kritéria), jakož i k osobě postižené fyzické osoby (tzv. diferencované uplatnění objektivního kritéria). Uplatnění konkrétního a diferencovaného objektivního hodnocení znamená, že o postižení fyzické osoby na její osobnosti ve značné míře půjde pouze tam, kde za konkrétní situace, za které k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku pocítovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení postižené fyzické osoby (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. září 2012, sp. zn. 30 Cdo 83/2011).

Je nepochybné, že veřejnost má zájem, stejně jako i právo, na šíření a přijímání informací (zde konkrétně na informace o zahájeném trestním řízení). Tuto roli nelze žalovaným odepřít, nicméně i při vykonávání práva na svobodu slova je nutné dbát na to, aby zveřejněné informace nebyly způsobitelné neoprávněně zasáhnout do práv druhých, přičemž je třeba šetřit jejich oprávněné zájmy.

Dne 10. července 2003 pod číslem Rec (2003) 13 vydala Rada Evropy, Výbor ministrů členských států nezávazná „Doporučení k poskytování informací, týkající se trestních řízení, prostřednictvím médií“, kde je v čl. 2 zakotvena zásada práva na presumpci neviny a v čl. 8 zásada ochrany soukromí v souvislosti s probíhajícím trestním řízením. Evropský soud pro lidská práva opakovaně podpořil názor, že v rámci práva na soukromí a rodinný život podle čl. 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod je třeba respektovat i právo jednotlivce na presumpci neviny podle čl. 6 odst. 2 Úmluvy (např. rozsudek News Verlags GmbH & Co. KG proti Rakousku, ze dne 11. ledna 2000, č. 31457/96 či rozsudek A. proti Norsku ze dne 9. dubna 2009, č. 28070/06).

Soud prvního stupně proto rozhodl, že zveřejněním nepravdivých údajů o žalobci, označením jeho osoby coby tuneláře, neoprávněným užitím fotografie žalobce spolu s jeho jménem došlo k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobce. Na tom nemůže nic změnit pokud v textu článků by již o žalobci jako o tuneláři nic uvedeno nebylo. K námitce žalovaných, že užití slova „tunelář“ je nadnesené, že se jedná o mediální zkratku, a k jeho

užití došlo pouze v nadpisech a je nutné posuzovat celý článek nikoliv jen jeho některé části, vytržené z kontextu, soud uvádí, že právě použití slova „tunelář“ v nadpisech článků vzbuzuje u čtenářů zájem. Právě použití uvedeného slova se spojení s fotografií žalobce a jeho jménem, je způsobilé zasáhnout do osobnostních práv žalobce. Soud se domnívá, že právě použitím uvedeného slova a s tím spojení fotografie a jména žalobce je způsobilé u čtenářů vytvořit názor na žalobce, bez toho aniž by si dále četli obsah článku. Často čtenáři pouze vnímají titulky článků, bez toho, aniž by se seznámili s obsahem celého článku. Vzhledem k zastavení trestního řízení, popř. zproštění obžalob, byla bezúhonnému žalobci způsobena újma také v rodinných a osobních vztazích a v rámci jeho pracovního působení. Soud vyhověl požadavku žalobce na odstranění nejen jména a fotografie žalobce z předmětných článků, ale i označení tunelář. Tento postup soud vnímá i jako prevenci. S ohledem na přiznané částky, jakožto náhradu nemateriální újmy způsobené žalobci, které soud považuje za odpovídající intenzitě zásahu, soud ve zbytku požadavky žalobce na vyšší nemateriální odškodnění ohledně všech žalovaných zamítl.

Vzhledem k výše uvedenému soud žalobci, který byl ve věci zcela úspěšný, přiznal dle § 142 odst. 3 o.s.ř. právo na náhradu nákladů v plném rozsahu, neboť i když měl žalobce ve věci úspěch jen částečný, soud mu přiznal plnou náhradu nákladů řízení, neboť rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu.

Ve vztahu mezi žalobcem a prvním žalovaným soud uložil prvnímu žalovanému nahradit žalobci náklady řízení ve výši celkem 76.266,30 Kč. Náklady jsou představované náklady právního zastoupení, které sestávají z odměny za zastupování advokátem ve výši 34.100,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 11 právních úkonů – příprava a převzetí, předžalobní výzva, sepis žaloby, podání ze dne 5.3.2014, vyjádření ze dne 17.3.2014, podání ze dne 15.5.2014, účast na jednání dne 23.3.2015, 8.6.2015, 7.12.2015 (1 právní úkon po 3.100,- Kč), dále z odměny za zastupování advokátem ve výši 1.550,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 2 písm. c) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 1 právní úkon – vyjádření k odvolání ze dne 23.5.2014 (1 právní úkon po 1.550,- Kč), dále po spojení věci usnesením zdejšího soudu ze dne 25.2.2016, č.j. 36C 200/2013 - 135 z odměny za zastupování advokátem ve výši 19.840,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 8 právních úkonů - účast na jednání dne 22.2.2016, porada s klientem dne 22.2.2016, podání ze dne 26.2.2016, účast na jednání dne 14.3.2016 – tj. 2 úkony právní služby, když jednání se konalo od 13:10 hod. do 16:05 hod., podání ze dne 28.4.2016, účast na jednání dne 10.6.2016 - tj. 2 úkony právní služby, když jednání se konalo od 9:15 hod. do 11:35 hod. (1 právní úkon po 2.480,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), a dále z odměny za zastupování advokátem ve výši 1.240,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 1 právní úkon – účast na jednání – vyhlášení rozsudku dne 20.6.2016 (1 právní úkon po 1.240,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), dále paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 6.300,- Kč za 21 právních úkonů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. Dohromady tedy částka 63.030,- Kč, zvýšená o částku 13.236,30 Kč, odpovídající 21% dani z přidané hodnoty dle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., neboť advokát prokázal, že je plátcem DPH. V souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil lhůtu k plnění v trvání tří dnů od právní moci rozsudku. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je první žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval (výrok XV.).

Ve vztahu mezi žalobcem a třetím žalovaným soud uložil třetímu žalovanému nahradit žalobci náklady řízení ve výši celkem 87.680,40 Kč. Náklady jsou představované zaplaceným soudním poplatkem ve výši 6.500,- Kč, dále náklady právního zastoupení, které sestávají z odměny za zastupování advokátem ve výši 21.700,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 7 právních úkonů – příprava a převzetí, předžalobní výzva, sepis žaloby, podání ze dne 15.5.2014, podání ze dne 8.1.2015, porada s klientem dne 23.1.2015, vyjádření ze dne 3.2.2015 (1 právní úkon po 3.100,- Kč), dále po spojení věci usnesením zdejšího soudu ze dne 16.2.2015 z odměny za zastupování advokátem ve výši 37.200,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 15 právních úkonů - účast na jednání dne 16.2.2015, podání ze dne 16.2.2015, účast na jednání dne 11.5.2015, vyjádření ze dne 11.5.2015, nahlížení do spisu dne 27.7.2015, podání ze dne 25.8.2015, účast na jednání dne 31.8.2015, účast na jednání dne 22.2.2016, jednání s klientem dne 22.2.2016, podání ze dne 26.2.2016, účast na jednání dne 14.3.2016 – tj. 2 úkony právní služby, když jednání se konalo od 13:10 hod. do 16:05 hod., podání ze dne 28.4.2016, účast na jednání dne 10.6.2016 - tj. 2 úkony právní služby, když jednání se konalo od 9:15 hod. do 11:35 hod. (1 právní úkon po 2.480,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), a dále z odměny za zastupování advokátem ve výši 1.240,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 1 právní úkon – účast na jednání – vyhlášení rozsudku dne 20.6.2016 (1 právní úkon po 1.240,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), dále paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 6.900,- Kč za 23 právních úkonů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. Dohromady tedy částka 67.040,- Kč, zvýšená o částku 14.078,40 Kč, odpovídající 21% dani z přidané hodnoty dle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., neboť advokát prokázal, že je plátcem DPH. V souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil lhůtu k plnění v trvání tří dnů od právní moci rozsudku. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je třetí žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval (výrok XV.).

Ve vztahu mezi žalobcem a čtvrtým žalovaným soud uložil čtvrtému žalovanému nahradit žalobci náklady řízení ve výši celkem 79.390,40 Kč. Náklady jsou představované zaplaceným soudním poplatkem ve výši 6.500,- Kč, dále náklady právního zastoupení, které sestávají z odměny za zastupování advokátem ve výši 15.500,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 5 právních úkonů – příprava a převzetí, předžalobní výzva, sepis žaloby, podání ze dne 15.5.2014, vyjádření ze dne 4.2.2015 (1 právní úkon po 3.100,- Kč), dále po spojení věci usnesením zdejšího soudu ze dne 16.2.2015 z odměny za zastupování advokátem ve výši 37.200,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 15 právních úkonů - účast na jednání dne 16.2.2015, podání ze dne 16.2.2015, účast na jednání dne 11.5.2015, vyjádření ze dne 11.5.2015, nahlížení do spisu dne 27.7.2015, podání ze dne 25.8.2015, účast na jednání dne 31.8.2015, účast na jednání dne 22.2.2016, jednání s klientem dne 22.2.2016, podání ze dne 26.2.2016, účast na jednání dne 14.3.2016 – tj. 2 úkony právní služby, když jednání se konalo od 13:10 hod. do 16:05 hod., podání ze dne 28.4.2016, účast na jednání dne 10.6.2016 - tj. 2 úkony právní služby, když jednání se konalo od 9:15 hod. do 11:35 hod. (1 právní úkon po 2.480,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), a dále z odměny za zastupování advokátem ve výši 1.240,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 1 právní úkon – účast na jednání – vyhlášení rozsudku dne 20.6.2016 (1 právní úkon po 1.240,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), dále paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 6.300,- Kč za 21

právních úkonů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. Dohromady tedy částka 60.240,- Kč, zvýšená o částku 12.650,40 Kč, odpovídající 21% dani z přidané hodnoty dle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., neboť advokát prokázal, že je plátcem DPH. V souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil lhůtu k plnění v trvání tří dnů od právní moci rozsudku. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je čtvrtý žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval (výrok XVII.).

Ve vztahu mezi žalobcem a pátým žalovaným soud uložil třetímu žalovanému nahradit žalobci náklady řízení ve výši celkem 85.004,40 Kč. Náklady jsou představované zaplaceným soudním poplatkem ve výši 8.000,- Kč, dále náklady právního zastoupení, které sestávají z odměny za zastupování advokátem ve výši 18.600,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 6 právních úkonů – příprava a převzetí, předžalobní výzva, sepis žaloby, podání ze dne 26.6.2014, podání z 29.12.2015, vyjádření ze dne 4.2.2015 (1 právní úkon po 3.100,- Kč), dále po spojení věci usnesením zdejšího soudu ze dne 16.2.2015 z odměny za zastupování advokátem ve výši 37.200,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 15 právních úkonů - účast na jednání dne 16.2.2015, podání ze dne 16.2.2015, účast na jednání dne 11.5.2015, vyjádření ze dne 11.5.2015, nahlížení do spisu dne 27.7.2015, podání ze dne 25.8.2015, účast na jednání dne 31.8.2015, účast na jednání dne 22.2.2016, jednání s klientem dne 22.2.2016, podání ze dne 26.2.2016, účast na jednání dne 14.3.2016 – tj. 2 úkony právní služby, když jednání se konalo od 13:10 hod. do 16:05 hod., podání ze dne 28.4.2016, účast na jednání dne 10.6.2016 - tj. 2 úkony právní služby, když jednání se konalo od 9:15 hod. do 11:35 hod. (1 právní úkon po 2.480,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), a dále z odměny za zastupování advokátem ve výši 1.240,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 1 právní úkon – účast na jednání – vyhlášení rozsudku dne 20.6.2016 (1 právní úkon po 1.240,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), dále paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 6.600,- Kč za 22 právních úkonů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. Dohromady tedy částka 63.640,- Kč, zvýšená o částku 13.364,40 Kč, odpovídající 21% dani z přidané hodnoty dle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., neboť advokát prokázal, že je plátcem DPH. V souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil lhůtu k plnění v trvání tří dnů od právní moci rozsudku. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je pátý žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval (výrok XVIII.).

Ve vztahu mezi žalobcem a šestým žalovaným soud uložil třetímu žalovanému nahradit žalobci náklady řízení ve výši celkem 83.504,40 Kč. Náklady jsou představované zaplaceným soudním poplatkem ve výši 6.500,- Kč, dále náklady právního zastoupení, které sestávají z odměny za zastupování advokátem ve výši 18.600,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 6 právních úkonů – příprava a převzetí, předžalobní výzva, sepis žaloby, podání ze dne 4.3.2014, podání z 15.5.2014, vyjádření ze dne 4.2.2015 (1 právní úkon po 3.100,- Kč), dále po spojení věci usnesením zdejšího soudu ze dne 16.2.2015 z odměny za zastupování advokátem ve výši 37.200,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 15 právních úkonů - účast na jednání dne 16.2.2015, podání ze dne 16.2.2015, účast na jednání dne 11.5.2015, vyjádření ze dne 11.5.2015, nahlížení do spisu dne 27.7.2015, podání ze dne 25.8.2015, účast na jednání dne 31.8.2015, účast na jednání dne 22.2.2016, jednání s klientem dne 22.2.2016, podání ze dne 26.2.2016, účast na jednání dne 14.3.2016 – tj. 2 úkony právní

služby, když jednání se konalo od 13:10 hod. do 16:05 hod., podání ze dne 28.4.2016, účast na jednání dne 10.6.2016 - tj. 2 úkony právní služby, když jednání se konalo od 9:15 hod. do 11:35 hod. (1 právní úkon po 2.480,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), a dále z odměny za zastupování advokátem ve výši 1.240,- Kč dle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. a), § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. za 1 právní úkon – účast na jednání – vyhlášení rozsudku dne 20.6.2016 (1 právní úkon po 1.240,- Kč, snížený o 20 % dle § 12 odst. 4 cit. vyhl.), dále paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 6.600,- Kč za 22 právních úkonů po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 120/2014 Sb. Dohromady tedy částka 63.640,- Kč, zvýšená o částku 13.364,40 Kč, odpovídající 21% dani z přidané hodnoty dle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., neboť advokát prokázal, že je plátcem DPH. V souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř. pak soud stanovil lhůtu k plnění v trvání tří dnů od právní moci rozsudku. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je šestý žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval (výrok XIX.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku l z e podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze, se sídlem nám. Kinských č. 5, 150 75 Praha 5.

Nesplní-li povinný dobrovolně svoji povinnost uloženou mu tímto rozhodnutím, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo návrh na nařízení exekuce.

V Praze dne 20. června 2016

Mgr. Pavla Peltrámová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Lud'ka Kotlantová